

Senioritepsiläiset ry. hallitus 2018

Jyrki Aaltonen pj. , Jan Rokama, Pentti Torkkeli siht. , Hannu Ravea taloudenhoit. , Tapio Harittu, Seppo Verronen, Pekka Vihervuori, Juhani Nirkkonen, Jukka Porvari , Jouni Gröndahl , Timo Kankaanpää , Reima Särös, Ari Aho, Leena Uronen, Marjut Teräs, Jarmo Kytöhonka, Jari Hänninen

Senioritepsiläiset ry.

jäsenkirje jouluna 2019

Syksyn pimeydestä talven valoisuuteen?

Pimeä syksy on tätä kirjoitettaessa menossa, vaikka kalenterin mukaan pitäisi jo pientä valkeuttakin olla näkyvissä. Niinhän se oli ainakin lapsuudessa, vai ovatko muistikuvat kaunistuneet iän myötä? Toivottavasti saisimme vielä joskus kokea valkoisen ja lumisen talven, sillä silloin koko maisema näyttäisi valoisammalta. Harmaan syksyn kiistaton valopiikku oli seuramme jalkapalloilijoiden nousu takaisin Veikkausliigaan ja toivoa sopii, että tällä kertaa pysyvästi. Sinnehän Turun Palloseuran värit jo perinteisesti kuuluvat. Naiset ja nuoret pitävät edelleen huolta pääsarjojen paikoistaan.

Talvikauden lajien alkua ei ole ollut ihan toivomusten mukainen. Jääkiekkomiehet saivat jo uuden päävalmentajan, mutta olennaista muutosta ei ole vielä tapahtunut. Onneksi kautta on jäljellä ja täten mahdollisuus kohentaa sarjasijoitustakin. Naisten pääsarjassa on myös ollut pieniä vaikeuksia, mutta toivottavasti sarjapaikka saadaan säilytettyä.

Uuden päävalmentajan saanut miesten salibandyjoukkue aloitti kauden vaatimattomasti, mutta nyt on työ alkanut tuottaa myös kilpailutuloksi, kun pari avainpelaajaa on saatu sairastuvalta rivistöön. Hyvää kevättä onkin nyt mielenkiintoista odottaa.

Viimeksi julkaistiin juttua tunnettujen tepsiläisten hautapaikoista. Nyt voidaan todeta, että sankarihaudoista erillään olevan seurajäsenen haudan hautapaikka on nyt toimestamme siistitty. Kalevi Lehtovirran hautapaikalle Turun Kärsämäen hautausmaalla on haettu 10 vuoden jatkoaika. Siitä kiitokset seniorien vapaaehtoiselle ”kolehdille” marraskuun kahvitilaisuuden yhteydessä.

Naisjaoston teatterimatka Poriin (My Fair Lady) oli suurmenestys ja bussi tuli täyteen ennätysajassa ja nyt näyttää siltä, että kevään matka Tampereellekin on jo loppuunmyyty. Pitäisikö tällaista kulttuuritoimintaa olla enemmän? Seniorien kilpailupuolella on ollut toimintaa ainoastaan ikämiesjalkapallossa (piirisarjat) ja tietysti myös ihan hyvällä menestyksellä. Salibandyssa ”seniorien” sarjatoiminta odottaa tulemistaan vielä nuorena lajina, mutta pientä tunnustelua on ollut ilmassa. Konkarikiekon osalta tilanne on huonompi. Kaikki edustusjoukkueiden toiminnassa mukana olevat ja olleet kiekkoilijat ja toimihenkilöt mielivät Alumni- toiminnan piiriin, jolloin yhdistyksemme seniorijääkiekko-jaostoomme ei olisi enää tulossa uusia jäseniä. Olisiko em. syistä miettiä nykyjärjestelmän sisälle yhteistä yli lajien menevää kisailu- tai harrastustoimintaa yli 35- vuotiaalle jäsenillemme.

Kuukausitapaamiset ovat jatkuneet menestyksellisesti ja tänä syksynä olemme säännöllisten kaverikontaktiemme lisäksi saaneet tutustua uusiin ja mielenkiintoisiin henkilöihin. Viimeksi oli kutsuttuna paikalla HC TPS Turku Oy:n hallituksen puheenjohtaja Veli-Pekka Marin, joka kertoi avoimesti HC:n nykytilanteesta. Hän myös toivoi Senioritepsiläiset ry:n jäsenistöltäkin ymmärrystä ison lajin tilanteeseen nykyisessä muutosvaiheessa. Annetaan siis työrauhaa niille, jotka sitä parhaansa mukaan tekevät, eikä osallistuta ”kilpailijoiden” kehittämään arvosteluun, kun asiat ovat kesken ja sarjapaikkakin on taattu.

Toivon jatkossakin runsasta ja aktiivista osallistumista kuukausitilaisuuksiin, sillä ne muodostavat kuitenkin koko toiminnan olennaisimman ja tärkeimmän osan, eli mahdollisuuden toisten ”sankareiden” tapaamisiin. Runsas osanotto on myös kohteliaisuus arvovaltaisia vierailijoita kohtaan.

Toivotan kaikille jäsenillemme ja heidän läheisilleen Joulun rauhaa sekä mielenkiintoista tulevaa vuotta 2020. Muistakaa myös liikkua, niin silloin kinkkukin sulaa paremmin.

Jyrki

KOKOUKSISSA KOLAHTANUTTA

Joulukuun kuukausitapaamisessa saimme kuulla HC TPS:n pj. **Veli-Pekka Marinin** kertomana ajankohtaisia asioita hallitustasolta. Hän kertoi aluksi senioreille omasta, lyhyehköksi jääneestä pelaajataustaan, kertoen myös nykyisestä osuudestaan yhtiön nelimiehisessä hallituksessa. Hänen pitkä, kansainvälinen työuransa on ollut interaktiivisten viihdejärjestelmien parissa, myös kansainvälisiin jääkiekkotapahtumiin liittyen. Hän tunnusti kuitenkin jääkiekon pääsarjatapahtuman olevan ensisijaisesti urheilullinen kokemus katsojille, mutta tapahtuma on myös osa huippu-urheilunkin tarvitsemää bisnestä, jota on myös Gatorade Centerin hankkiminen urheilutoiminnan tueksi pitkällä tähtäimellä. Hän otti esille nykypäivän trendinä ottelutapahtuman kokonaisuuden ja nykytekniikan

mahdollisuudet varsinaisen pelitapahtuman tukemiseen. Vasta-argumenttina voisi arvata, että joillekin seniori-ikäisille, jotka ovat seuranneet pelejä vuosikymmeniä, niiden olevan ottelutapahtumissa jopa turhaa, koska tapahtuma vaatii hektisesti urheilutuloksia, suosittun lajin pääsarjassa. Kirjoittajan joskus aiemmin kuulemat kommentit edelliseen ovat puolustaneet tätä vastakkaista ajatusta. "Kun olen kymmeniä vuosia seurannut otteluja, olen edelleen sitä mieltä, että riittää kun äänessä on vain se särisevä kuulutus ja kireä pakkanen, mutta kunhan pelataan." Marin mainitsi kuitenkin, että ottelujärjestäjänkin kokemukset onnistumisesta osoittavat kuitenkin karismaattisten pelaajien olevan edelleen se asia, voittamisen lisäksi, joka tuo myös katsojia otteluihin. Hyvinä esimerkkeinä hän mainitsi, Saku Koivun lisäksi, erityisesti lähivuosien Tomi Kallion ja Erik Perrinin yleisönsuosion ja roolin joukkueissaan, Kaapo Kakosta puhumattakaan. Onkin hyvä muistaa, että näistäkin kolme on omia kasvatteja, kuten menestyneissä TPS joukkueissa lähes aina on ollut selvänä enemmistöä. Katsojamäärien Marin totesi pudonneen hallissa, jota yritetään nyt parantaa eri tavoin vähintään ennalleen, vaikkakin seuralle muuten hyvä TV- sopimus on syönyt myös monen muunkin Liigahallin katsojalukuja. Asiantuntemus pelistä ja pelaajista on hänen kertomanaan oikeastaan Erkki Westerlundin ja muun organisaation hallussa, johon on juuri saatu mukaan Tomi Kalliokin - ainakin aluksi oto- hengessä. Asiantuntemusta Suomen huipulta ei ihan helpolla voi kiistää, urheilupuolen "konsulttina" ja hallitusjäsenenä toimivan Erkki Westerlundin osalta, joka on ollut myös hankkimassa tulevalle kaudelle Tepsin urheilujohtajaksi, Jääkiekkoliitossakin meritoituneen Rauli Uraman. Marin lisäsi, ettei Westerlund kuitenkaan osallistu ainakaan nyt pelaajavalintoihin. Erkki taisi olla myös suosittelemassa maailmantähden "Raipe" Helmisen rekrytoinnin tulevan kauden valmentajaksi. Vaikka "omistakin" olisi voinut löytyä?! (toim. huomautus) Muistettakoon, että Antero Niittymäki erosi omasta pyynnöstään urheilujohtajan työstään, kun hänen päätösvaltaansa valmennusasioissa ei "haluttu" hallitustasolla riittävästi kuulla.

Uusi valmentaja **Marko Virtanen** on 51- vuotias ammattivalmentaja ja entinen pääsarjapelaaja, joka on ollut mukana JYP:in lisäksi vetovastuussa juniorimaajoukkueissakin. Hänenkin tulonsa Tepsiiin ja täältä ensikaudelle Raumalle, taitaa olla myös sitä raumalais-turkulaista jääkiekkotarinaa, nyt Erkan konsultoimana. Lokakuussa oli jo jouduttu tuttuun pääsarjatilanteeseen, jossa tunnollinen valmentaja uhrataan taloudellisesti helppona ratkaisuna, joukkueen vaihtamisen sijaan.

Myötämielisyyttä kokenut senioriväki eli mukana erityisesti pelillisissä asioissa, kun Virtanen kertoi periaatteistaan jääkiekossa. Hänen haluamansa asia on, että pelataan puolustuspeliä tarkasti, mutta aggressiivisesti jo vastustajan kenttäpuolella, "peruuttelun" sijaan. "Jos kiekko pysyy siellä, oma maalikaan ei ole niin uhattuna, ja josta on itselle myös lyhyt matka maalintekoon". Valmentajan joukkueelle jakama pistetavoite, vain muutamaan peliin kerrallaan, sai aikaan nyökyttelyä myös entisten pelaajien kohdalla. Pitkässä sarjassa se tuo pelaajille helpotusta keskittymisenä lyhyempiin ajanjaksoihin, omana "enkkana" sen sijaan, että odotettaisiin jo joulukuussa kevättä, mietiskellen ja pelaillen koko loppukausi "mihin sitten mahtaa riittää" – asenteella.

Seniorit seuraavat tapahtumia herkällä korvalla, mutta kiittävät taas puhujavieraitaan oikeasta tiedosta ja selkeistä esityksistä, haluten kannustaa niin hallitusta kuin valmentajaakin eteenpäin, kuitenkin aika vaikeissa rooleissaan! Kyllä kannatti olla taas mukana! **Tule sinäkin ke 8.1. klo 12 alkaen, kun kuulemme FC TPS:n puheenjohtaja Jouko Peräahon ajatuksia toiminnasta ja edustusjoukkueemme tilanteesta.**

ELETTYÄ ELÄMÄÄ

Turun Palloseura on taas palkinnut ansioituneita pelaajia ja muita toimijoita

Matti "Suntu" Sundelin täytti 4.12. komeat 85v. Tepsin maalitykki jääkiekossa ja jalkapalloilussa 50- ja 60- luvun vaihteessa, omaa edelleen kaksi voimassa olevaa huimaa vieläkin voimassa olevaa ennätystä jalkapalloilun pääsarjassa. Hän teki yhden kauden aikana 30 pääsarjamaalia ja yhdessä ottelussa kaikki seitsemän maalia. "Suntu" palkittiin jääkiekon TPS-JyP- ottelun alussa Turun Palloseuran kultaisella ansiolevykkeellä.

Pauno "Pake" Kymäläinen, täytti 14.11. 70v. "pake" pelasi seurassamme 581 pääsarjan jalkapallo-ottelua v. 1971-1986, nousten vielä kolmekymppisenä muutamaksi vuodeksi maajoukkuetoppariksi. "Pakelle" jaettiin seniorien kuukausikokouksessa Turun Palloseuran kultaisella ansiolevykkeellä, huimasta peliurastaan Tepsissä.

Pekka Ruolan 80v- syntymäpäivää kunnioidettiin joulukuun seniorikokouksessa. Ruola toimi mm. Turun Palloseura ry:n puheenjohtajana 80- luvulla ja jo ennen sitä pitkään muissa hallitustehtävissä. Ruolalle luovutettiin myös Turun Palloseuran kultainen ansiolevyke.

Syntymäpäiväonnittelut eri muodoissa ovat tärkeä osa toimintaamme. Myös senioriyhdistys pyrkii onnittelemaan mm. kirjeellä kaikkia tasakymppisiä täyttäviä jäseniään, jos syntymäaika ja oikea postiosoite **ovat** tiedossa.

Mikäli jäsenmaksu on vahingossa jäänyt maksamatta toimintakauden aikana, on henkilöjäsen sääntöjen mukaan eronnut, mutta yritämme ottaa aina yhteyttä hänen halustaan jatkaa, jolloin myönteisessä tapauksessa myös mahdolliset jäsenedut jatkuvat.

Kiitämme jäsentämme Johan Holstenia pikakutsusta seniorijäsenille Hectorin ”Hexit”-kiertueen konserttiin 5.12 Gatoradella lähes nelituhantisen yleisön joukossa. Nostalgisessa tapahtumassa kuulumme kattavan ja tunteikkaankin kattauksen taiteilijan uralta, loistavan orkesterin antaessa laadukkaan panoksensa tapahtumaan. Liitän linkin joulumuistutuksena yhteisen huolemme syistä, kun osa nuorisosta on syrjäytymässä kodin puutteiden takia. Tämä Hectorin laulu toimii realistisena muistutuksena myös laajan nuorisotoiminnan tärkeydestä. Joulumuistutus kaikille [tästä linkistä..](#)

Sinun omasi, tai kuulemasi TPS – tarinat haussa?

Pelireissuilta, pukukopeista, otteluista, katsomosta, kabineteista tai muualta, hupaisia tai vähemmän hupaisia tarinoita ja historiaa tallennettaviksi. Jutut voi toimittaa Pentti Mutaselle, joka kokoaa niitä yhteen ja toimittaa ne edelleen seniorien perinnetoimikunnalle, mahdollisesti myös 100v-kirjaan julkaistavaksi. Yhteystiedot: Pentti Mutanen puh. 0400 122626. tai pmutanen@kolumbus.fi

Elinvoimaa edessäpäin

Seuraava kuukausitapaaminen ke 8.1.2020. klo 12:00 alkaen GATORADEN BUSINESSKLUBILLA

Tapaamiset jatkuvat pääsääntöisesti kuukauden 1. keskiviikkona.
Mahdollisista muutoksista tiedotetaan seniorien nettisivuilla.

[tästä linkistä...](#)

Huom! tämä osoite toimii myös www.tps.fi kautta ja tämänkin tiedotteen voit lukea myös nettisivuiltamme

Katollaan käynyt kaunotar selviytyi pikkuruisella remontilla kisakuntoon.

Tepsin fudisedarille tuli Joulu jo lokakuussa. Pientä laittoa vaan piti olla, kun vuoden 75- mallista mestaruuskaaraa yritettiin saada uudelleen Liigakuntoon. Olisiko niin, että nuorisotyön tuomat päivitykset eivät edellisellä kaudella riittäneet tai muualta hankitut varaosat osoittautuivat, ainakin joltain osin riskitekijöiksi?

Mustavalkoiset, mutta lipsahtelevat kesärenkaat oli kuitenkin uusittu kesäksi 2019, edellisenä vuonna katolleen kupsahtaneen ja kolhintuneen kaaran alle. Koska kattoa ei oikeastaan ollut, satsattiin turvalliseen pitoon ja vaihdettiin myös tuulilasi, kun edellinen oli säröillyt jo kauden aikana, tuhoutuen lopulta läpinäkymättömäksi, eli eteenpäin katsomista haittaavana.

Uudelle kaudelle tuli uusi kuski, joka ei kai tiennyt mikä on pit stop, kun vauhti oli jo treenivaiheessa ylikierroksilla, mutta uskoi luotettavaan mustavalkoraitaiseen rengasmerkkiin loppuun asti. Se luottamus toi tasaista menoa kärjessä tai sen tuntumassa, oikeastaan ilman niitä riskialttiita taukoja. Perinteinen kaara ei myöskään pysähtynyt etenäkään 11-pytyisen, KPV-merkkisen liigaroasterin edessä, vaan dominoi sitä totaalisesti, tehoillaan halliten ja siten itselleen siihen tutumpaan sarjaan nousten.

Seniorit kiittävät tätä kaunista joukkuetta ja toivoo sen tehojen virittämistä nyt turboasentoon, eli heti alussa ainakin pääsarjapaikan varmistamiseen tai miksei jatkossa ihan Mestaruuksiinkin asti. hara

...mustavalkoista päälle ja pukinkonttiin TPS Shopeista !

Tepsin joulupukki toimii ja toimittaa!

Tepsin kannatustuotemyymälät palvelevat joulun edellä jääkiekon liigaotteluissa ja useissa kaupoissa. Voit tutkia valikoimia ainakin näistä linkeistä: [HC TPS](#), [FC TPS](#),

TPS jalkapallon oma Pop up –myymälä sijaitsee Kupittaaan Citymarketissa 9.-23.12.2019. Pop up on kauppakäytävän alkupäässä pullonpalautuksen vieressä, josta saa myös kausikortteja futiskaudelle 2020. Myymälän kuusen alle voi tuoda myös joulupaketteja HOPE ry. –yhteistyönä. Tuo pakettisi jaettavaksi HOPE:n kautta **vähävaraisille** lapsille.

Pop up on auki arkisin klo 11-20, lauantaisin klo 12-18 ja sunnuntaisin klo 12-16. Tämän Pop up–myymälän aikana TPS jalkapallon toimistolla (Karjakatu 37) ei ole kausikortti- tai kannattajatuotemyyntiä.

Mustavalkoisia myyntipisteitä löytyy myös Turun alueella: Sokos Wiklund, Prisma Mylly (Raisio), Prisma Itäharju ja Tempur Brand Store (Eerikinkatu 9, 20100 Turku).

Ota yhteyttä koko seuratoimintaan tästä [linkistä ...](#)

Kolumni

Tarttumalla kynään, tarjoamme toimintatarkoitustamme tukevaa, joko kriittisiä tai kiitteleviä, mielipiteitä tai muisteloita jäsenistöllemme. Kolumni on omalla palstallaan säännöllisesti julkaistava lyhyt kirjoitus, jossa saa esittää oman mielipiteensä jostakin enemmän tai vähemmän ajankohtaisesta aiheesta, ilmiöstä tai asiasta.

Ota kaveri mukaan!

Oheinen, mielestäni viisas ajatus, toteutuu kiitettävästi Turun Palloseuran eri lajien pelitoiminnassa. "Keskusteleminen" kotona, jonkin sähköisen laitteen kanssa, ei luo mitään oikeaa kommunikointia, eikä synnytä sitä oikean kohtaamisen kautta syntyvää palautetta. Se ei mahdollista välitöntä ja näkyvää spekulointia, jossa ilmeet ja eleet kertovat jopa enemmän kuin sanat. Tällaisessa tilanteessa molemmat voivat molemmat voivat oppia ymmärtämään enemmän, kun samalla syntyy tunne, joka voi synnyttää luottamusta, erityisesti molempien saadessa sanoa suoraan asiansa. Tämä luo mahdollisuuden oppia, ikään kuin opettajina toisilleen sen sijaan, että purkaisi tuntemuksiaan tekniselle laitteelle huutamalla. Nykyisen yksinasumisen vallatessa tilaa ainakin tilastoissa. Yleensä monimerkityksisen yksilöllisyyden aiheuttamana päätöksenä, tai jopa oman egon nostamisen tarpeessa, jompikumpi taitaa puuttua -oppilas<>opettaja vuorovaikutuksesta. Erakoituminenkin saattaa lopulta olla ainakin ja toivottavasi tilapäiskohtalona, mikäli ei katso sitä tiukasti yksinoikeudekseen, muista välittämättä.

"Vaikka digitaaliset tekniikat ovat kehittyneet, on tärkeää muistaa, että ihmisten pitää edelleen myös kohdata toisiaan: Lääkärin on nähtävä potilas ja opettajan oppilaansa."
professori Paula Kujala 66v
TS 26.11.2019

Pelitaidon opettamisessa henkilökohtainen kontakti on myös avainasia, jota ei voi netin kautta harjoittelemalla korvata, tai vain kirjoitettuun tekstiin uskomalla. Harjoittelu tekee kyllä "mestarin", mutta omallekin huipulle pääsee vain jonkun "mestarin" antamalla vinkeillä, luottamuksellisissa kohtaamistilanteissa. Tehokkuus oppimisessa on urheilu-uralla aina ajankäyttöasia, jota ei tulisi hukata liikaa teoriaan, tai kaapata peliä maailmanparannusta tavoitteleviin asioihin, kun rajat peleissä on jo etukäteen määritelty paljon johdonmukaisemmin. Se olisi pelin hyväksikäyttöä, sille outojen aatteiden nostamiseen, urheiluun sekoitettuna. Hallituksista ja myös niiden tekemisistä on riittänyt juttua niin seuramme sisällä, kuin valtakunnassakin. Hallitusten tehtävä taitaa olla parhaimmillaan kuitenkin hyvin yksinkertainen – pystyä selviytymään tavoitteiden mukaan omassa tehtävässään ja ainakin yritystoiminnassa myös taloudellisiin perusteisiin. Omistajat ovat eri asia, koska he haluavat saada osansa mahdollisesta taloudellisesta voitosta sijoitustensa katteeksi. Jälkimmäisen pitää pystyä hallitsemaan asioita ja talouttaan vähintään niin, että jatkuvuus on taloudellisesti turvattu. Tästäkin syystä pääsarjojen urheilubisnes, eli sporttiyhtiöt toimivat maassamme kuitenkin pääosin tämän omistaja-ajatuksen ulkopuolella. Mesenaattien panostus joukkueurheiluun toimii pääosin "lainaamalla" ihan omia rahojaan toimintaan toivoen, että riittäisivät tukemaan haluttua lopputulosta. Yksinkertaistuksena ne ovat voimavara, toimiensa seuralle tärkeänä kassana, mutta omistajatkin haluavat tietysti seuratoiminnalta niitä tuloksia, jotka on asiantuntijoiden johdolla ajateltu saavutettavaksi. Tällaiset em. omistajatahot ovat toimissaan oikeastaan hyväntekijöitä suomalaisessa palloiluelämässä, olemalla liikkeellä paremminkin lahjoittajina, joille toiminnan päätarkoitus voi olla myös nuorisokasvatuksen tukeminen, joka syntyy välillisesti myös haluttuja ihanteita, huippupelaajien tuoman esimerkin kautta. Toisaalta palloiluviihteen tarjoaminen paikkakunnalle tai joukkuepelien sisältämän yhteispeli-viestin välittämisen arvopohja voi olla "mesenaatille" henkisenä tukimotiivina, mutta valitettavasti myös julkisuushakuisuuden tms. "hyödyn" toimiessa innoittajana. "Katastrofit" syntyvät kun "mese" lopettaa tuen.

Turun Palloseura on nykyään yli neljäntuhannen pelaajan ja toimijan muodostama, aika yhtenäisillä säännöillä toimiva joukko, joka on saanut antaa mahdollisuuden kaveruuteen, jota tukee tuhansien aikaisempien ikäluokkien mukana kertynyt ja osittain säilynytkin ystäväjoukko. Näiden ihmisten mahdollisuutena on ollut heittäytyä "kaveriopettajaksi" ja samalla myös oppilaaksi. Näitä oppeja voi sanoa sosiaalisen hyvinvoinnin ankkureiksi, eli päinvastoin kuin yksin jäävältä ihmiseltä jää puuttumaan sopiva luottopari tai -joukko, joka liian usein voi invalidisoida ja johtaa erakoituvaa yksilönä jopa yhteiskunnan holhottavaksi, eli siihen meidän, eli valtion yhä kasvavaan piikkiin.

Joulupukin kannustuksena muistuttaisin, että seniiori-ikäisten runsaat kokemukset ovat erityisen arvokkaita vain toimiessaan tässä opettaja<>oppilas vuorovaikutuksessa. Pitkä kokemuksemme on opettamista vain, jos jaamme niitä jalostettavaksi keskusteluun toisen kanssa, oppien samalla itse ymmärtämään asioista lisää, "lääkärinä ja potilaana" Siinä voi jopa huomata, että ei olekaan täydellinen, vaikka sanomalla kaverille; "kuule.. mää olen kiitollinen siit mitä sää sanosit, vaikkei siit saakka KELALT mittän takasi" hara

Huvaa

Joulua!

